

16 Αυγούστου 2024

Οι υφάντρες της Φύτης μιλούν για τα πλουμιστά της βούφας

[/ Γενικά Θέματα](#)

Την τέχνη της υφαντικής συνεχίζουν να υπηρετούν γυναίκες που ζουν στο χωριό Φύτη της Πάφου, οι οποίες μίλησαν στο «ΚΥΠΕ» για τα υφαντά τους, τα πλουμιστά της βούφας, αλλά και ένας άντρας, ο Αθηνόδωρος Γεωργίου από τον Παχύαμμο της Τηλλυρίας ο οποίος διαθέτει μάλιστα και δικό του αργαλειό.

Σήμερα το φυθκιώτικο κέντημα συνεχίζεται κυρίως από τις λιγοστές Φυτιώτισσες που ζουν στην κοινότητα και από γυναίκες που μετοίκησαν μετά τον γάμο τους ή για άλλους λόγους στη Λευκωσία και την Πάφο, αλλά και από υφάντρες που εκπαιδεύονται από την Υπηρεσία Κυπριακής Χειροτεχνίας και διαθέτουν την παραγωγή τους στην Υπηρεσία.

Η υφάντρα Θεανώ Μαυρέλλη ανέφερε πως με το φυθκιώτικο κέντημα ασχολήθηκε από τον καιρό που ήταν 12 ετών. Την τέχνη, όπως είπε, την έμαθε από τη μητέρα της και τη γιαγιά της και αργότερα έφτιαχνε και σχέδια δικά της. Φωτογραφία: ΚΥΠΕ

Όπως αναφέρουν το φυθκιώτικο αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά κεντήματα του αργαλειού της κυπριακής υπαίθρου και ανήκει στην κατηγορία των παλαιότερων χειροτεχνημάτων του τόπου μας. Αρχικά τα χρώματα που χρησιμοποιούσαν ήταν το κόκκινο και το μπλε, καθώς ήταν τα μόνα που μπορούσαν να προμηθευτούν. Αργότερα, όμως όπως ανέφεραν τα κεντήματα εμπλουτίστηκαν με άλλα χρώματα όπως το κίτρινο, το πράσινο και το πορτοκαλί.

Η υφάντρια Θεανώ Μαυρέλλη ανέφερε πως με το φυθκιώτικο κέντημα ασχολήθηκε από τον καιρό που ήταν 12 ετών. Την τέχνη, όπως είπε, την έμαθε από τη μητέρα

της και τη γιαγιά της και αργότερα έφτιαχνε και σχέδια δικά της. Ήταν όπως είπε χαρακτηριστικά «η δουλειά μας γιατί δεν μας έστειλαν στο Γυμνάσιο». Με το που ολοκλήρωναν την φοίτηση τους στο Δημοτικό έφτιαχναν βούφα και ζύμωναν ψωμιά.

Για το μουσείο που έχει δημιουργήσει στην κοινότητα της Φύτης η κ. Μαυρέλλη ανέφερε πως το δημιούργησε μαζί με το σύζυγο της μετά την αφυπηρέτηση του από την εκπαίδευση. Το μουσείο επισκέπτονται πολλοί ντόπιοι αλλά και ξένοι, είπε.

Ο σύζυγός της, Χαράλαμπος Μαυρέλλης ανέφερε πως εξηγεί την τέχνη του φυτιώτικου στους ξένους επισκέπτες της κοινότητας του.

Η τέχνη ξεκινά από τα νήματα, ανέφερε, και σημείωσε πως ένα αρχαίο στο σχέδιο πλουμί χρειάζεται δύο με τρεις μέρες να το κάνεις, επειδή είναι πολύπλοκο εξήγησε.

Επίσης φτιάχνουν σχέδια Καρπασίτικα. Σχετικά με το μέλλον του φυτιώτικου η κ. Μαυρέλλη εξέφρασε την ανησυχία της ότι στο μέλλον δεν θα φτιάχνουν φυτιώτικα γιατί οι νεώτερες γενιές δεν ασχολούνται με την κατασκευή τους.

Η Παναγιώτα Κυριάκου Αριστείδου κάτοικος Φύτης μίλησε για την τέχνη του αργαλειού και για τα υφαντά της. Η ξεχασμένη είπε στο «ΚΥΠΕ» για κάποιους τέχνη του αργαλειού συνεχίζεται στην κοινότητα της Φύτης. Παρά τα χρόνια της η κ. Αριστείδου συνεχίζει να υφαίνει στον αργαλειό της τα αγαπημένα κεντήματα χρησιμοποιώντας και αυτή το μαύρο χρώμα, το κόκκινο, το πορτοκαλί, το κίτρινο το μπλε και το πράσινο.

Η υφάντρα χρησιμοποιεί, όπως είπε, ειδικό παραδοσιακό αργαλειό τον οποίο κατασκεύαζαν μάστορες της περιοχής. Τα κεντήματα μας, συνέχισε, ονομάζονται πλουμιστά της βούφας και τα σχέδια τους πλουμιά Παχάαμμο της Τηλλυρίας. Είπε πως στο τέλος κάθε πλουμιού υπάρχουν τα κρόσια με τα φλοκκούθκια, άσπρα ή χρωματιστά που δένονταν στο χέρι. Τέλος σημείωσε, ένα άλλο χαρακτηριστικό των φυθκιώτικων είναι ότι έχουν καλή και ανάποδη πλευρά.

Με την υφαντική τέχνη ασχολείτο και ο Αθηνόδωρος Γεωργίου από τον Παχύαμμο της Τηλλυρίας, ο οποίος διαθέτει και δικό του αργαλειό. Την τέχνη της υφαντικής την διδάχτηκε μετά την στρατιωτική του θητεία το 2007 στο πλαίσιο προγράμματος της ΕΕ για νέους απόφοιτους δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην κυπριακή χειροτεχνία που παρακολούθησε αφού όλη του η ζωή είναι δίπλα στην παράδοση. Ακολούθως είπε γύρισε και έμαθε και άλλα είδη της υφαντικής τέχνης, το Φυτιώτικο, το Καρπασίτικο, το Λευκωνικιάτικο και την τέχνη των Σακάων που είναι τέχνη κυρίως αντρική.

Στην συνέχεια κατασκεύασε τον μικρό του τον αργαλειό για να μπορεί να τον μεταφέρει. Αναφέρθηκε και στο υφαντό πεύκη των καριοτών που κατασκευάζεται στην περιοχή της Λάονας. Πρόκειται για κουρελού με διάφορα μοτίβα, κομμένα κουρελάκια με καλό συνδυασμό χρωμάτων. Αυτό το υφαντό κατασκευάζεται στη Δρούσεια, στις Αρόδες, στην Ινεια και στον Κάθηκα.

Σημειώνεται πως μέχρι το 1970 ύφαιναν και στα γειτονικά χωριά Λάσα, Σίμου, Δρυνιά, Γιόλου, Στατό Αγιο Φώτιο, Χούλου, Πολέμι, Αγιο Δημητριανό και αλλού.

Πηγή: [Εθνικός Κήρυκας](#)